

ZESZYT DUSZPASTERSKI – I PIĄTEK MIESIĄCA

Rok 3. Zeszyt 1 (24) (1 grudnia 2023 r.)

Schemat materiałów na każdy I piątek

- **Adoracja na I niedzielę miesiąca**
- *Msza św. z udziałem dorosłych (wstęp do Mszy św., Ewangelia, kazanie, modlitwa wiernych, wstęp do adoracji wynagradzającej)*
- *Msza św. z udziałem dzieci (wstęp do Mszy św., kazanie, nabożeństwo wynagradzające)*

I NIEDZIELA GRUDNIA 2023

(3 grudnia 2023 r.)

I. Adoracja na I niedzielę miesiąca

Panie Jezu Chryste, zaproszeni przez Ciebie, klękamy przed Twoim Eucharystycznym Sercem z wdzięcznością za miniony rok liturgiczny i z nadzieją na głębokie doświadczenia rozpoczynającego się nowego liturgicznego czasu. Czas Adwentu po pierwsze zwraca naszą uwagę na Twoje chwalebne przyjście w czasach ostatnich, ale też przygotowuje nas do przeżycia tajemnicy Wcielenia Boga, czyli do Świąt Bożego Narodzenia.

Będziemy powtarzać: Dziękujemy miłości Twego Serca!

- *za to, że przyszedłeś nawiedzić lud swój, gdy nadeszła „pełnia czasów”,*
- *za to, że przychodzisz do nas nieustannie, każdego dnia,*
- *za to, że obiecałeś powtórne przyjście na końcu wieków, aby nas zabrać do siebie,*
- *za to, że posyłasz nam Ducha Świętego, aby umacniał nas na drodze do Domu, w którym czekasz na nas,*
- *za to, że w naszym adwentowym oczekiwaniu na spotkanie z Tobą, towarzyszy nam Twoja Matka,*

Śpiew: Twemu Sercu cześć składamy...

Słowo „adwent” oznacza „przyjście, obecność”, a czytania liturgiczne wzywają do ufnej czujności.

Co dla chrześcijanina znaczy „czuwać”? Żyjąc pośród świata mamy „wypatrywać tego, co niewidzialne”, tego, co trwa wiecznie. Czuwać – oznacza starannie wypełniać swoje obowiązki, w zależności od otrzymanego charyzmatu. Z wiernego wypełniania obowiązków będziemy rozliczani. A za owocną, wierną służbę czeka nas wspaniała nagroda.

Czuwać w języku ewangelicznym oznacza modlić się, wejść w ciszę, kontemplację, zakorzeniać się w słowie Bożym. Modlitwa wzmacnia siły naszego ciała i ducha. Jest umocnieniem w trudnych sytuacjach życiowych. Czuwać to także spełniać dobre czyny. One pójdą za nami na Boży sąd i staną się naszymi obrońcami. Nasze życie powinno być służbą. U Boga liczy się każde, nawet najmniejsze dobro uczynione bliźniemu

Zapytam własnego serca:

- *co dla mnie oznacza słowo „czuwać”?*
- *czy staram się wejść w ciszę, kontemplację, zakorzeniać się w słowie Bożym,*
- *czy świadomie przeżywam codzienność, czy może raczej prowadzę życie puste, letnie, jak w letargu?*
- *w jaki sposób pragnę przeżyć swój obecny Adwent?*

chwila milczenia

Panie, Ty przychodzisz do nas nieustannie w swoim słowie, w Eucharystii, w zwykłej codzienności, w bliźnim, a nawet wśród cierpień i przesładowań. Nigdy nie wycofałeś się z naszego życia, z naszego świata. Niech Twoja prośba o czuwanie, wypływająca z Twego Serca, zapisze się mocno w sercu każdego z nas. Daj nam dar Ducha Świętego, aby uczył nas wrażliwości i czujności na Twoje przychodzenie już teraz, gdyż od tego, czy dziś potrafimy Ciebie widzieć, zależy to, czy będziemy Ciebie widzieć w wieczności. Amen

Pieśń przed błogosławieństwem

I PIĄTEK GRUDNIA 2023

(1 grudnia 2023 r.)

II. Msza święta z udziałem dorosłych

1. Wstęp do Mszy św.

Naszym nieustannym zadaniem jest oddawać Bogu swoje serce, zawierać Mu swoją codzienność i swoją przyszłość. Pierwszy piątek miesiąca to wyczekiwany przez Jezusa dzień, bym przyszedł do Niego jako człowiek z biedą własnego serca i swoimi zranieniami, by On jako Lekarz te rany zagoił. A goi je w ranie swojego przebitego na krzyżu Najświętszego Serca. Niech nasza dzisiejsza komunia św. wynagradzająca Sercu Jezusa stanie się wyznaniem naszej wiary i miłości względem Boga.

2. Ewangelia

(Łk 21, 29-33)

„Jezus opowiedział swoim uczniom przypowieść: «Spójrzcie na figowiec i na wszystkie drzewa. Gdy widzicie, że wypuszczają pąki, sami poznajecie, że już blisko jest lato. Tak i wy, gdy ujrzycie te wszystkie wydarzenia, wiedzcie, iż blisko jest królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Nie przemienie to pokolenie, aż się wszystko stanie. Niebo i ziemia przemienią, ale moje słowa nie przemienią»”.

3. Kazanie

A. *Widzieć*

Prawie wszystko ma swój kres. Przedmioty zużywają się i niszczyją, kwiaty więdną, a ludzie umierają. Taka jest naturalne kolej rzeczy. Człowiek, nawet niewierzący, ma jednak silne wewnętrzne przeczucie, że śmierć nie może być definitywnym końcem. I tak poganie wierzyli w cykliczność wszechświata i nieprzerwany krąg życia. Wyznawcy m.in. hinduizmu, dżinizmu i wielu innych religii, wierzą w reinkarnację, a więc w możliwość kolejnego wcielania się po śmierci. Biblia ukazuje nam inną wizję życia. Życie ludzkie jest wieczne, chociaż ziemia wiecznie trwać nie będzie. Odchodząc z tego świata człowiek zmienia jedynie miejsce. Jesteśmy powołani do życia wiecznego, ponieważ Bóg jest wieczny i stwarzając nas zapragnął mieć nas wszystkich blisko siebie, na zawsze. To Bóg jest Panem czasu i to On daje go ludziom. Czas, jaki jest nam ofiarowany to misja i zadanie. Ten, kto wykonał swoje zadanie, dobrze wykorzystał powierzony mu czas. Jezus mówi w dzisiejszej Ewangelii: „Zaprawdę, powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się wszystko stanie” (Łk 21,32). Czas płynie nieubłaganie. Dzień dzisiejszy nie powróci. Wobec tego warto zadać sobie pytanie – jak wykorzystuję powierzony mi czas? Czy przygotowuję się na spotkanie z Bogiem i wieczność w Jego bliskości? Czy nie marnuję życia? Pamiętajmy, że wieczność może być także bez Boga. Nazywamy ją piekłem. Każdy dzień jest dobry, aby zacząć myśleć poważnie o swojej przyszłości i zapragnąć stać się świętym. Jak pisał św. Jan Paweł II: „Wczoraj do ciebie nie należy. Jutro niepewne.. Tylko dziś jest twoje”.

B. *Oceniać*

Francuski trapista, kapłan i misjonarz, św. Karol de Foucauld, którego dzisiaj wspominamy uczy nas, że „jedyną prawdziwą przyszłością jest

życie wieczne”. Jezus mówi: „Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą” (Łk 21,33). Słowa Jezusa są zawsze aktualne, zawsze święte. Bóg przemawia do nas, aby nas odpowiednio przez życie przeprowadzić, tak abyśmy jak owe figi, o których słyszeliśmy w Ewangelii, mogli wypuścić pąki, rozwijać się i zbliżać do Słońca, którym jest Bóg. Posługując się obrazem drzewa figowego, Jezus pokazuje nam, że nie mamy zbyt wiele czasu. Jego powtórne przyjście nastąpi lada moment. Bo pomyślmy czym jest to życie ziemskie – nawet jeżeli dożyjemy późnej starości – w obliczu wieczności... Najważniejsze jest to, aby wytrwać w wierze do końca. Koniec dla ludzi będzie bowiem różny. Jak pisze św. Jan Chryzostom: Duchowe lato i pokój, po burzach tego życia przypadnie w udziale sprawiedliwym. Grzesznikom natomiast – coś przeciwnego – zima po lecie. Jezus wyraził tę prawdę w innym miejscu, mówiąc, że ten dzień zaskoczy ich wśród uciech (por. Mt 24,38-41). Nikt, nawet aniołowie, nie znają dnia, ani godziny powtórnego przyjścia Pana. Dlatego wszystkim nam potrzeba czujności.

C. *Działać*

Dobłą formą przygotowania na spotkanie z Panem jest praktyka pierwszych piątków miesiąca. Przygotowuje nas ona na spotkanie z Panem, ponieważ Bóg napełnia nas wówczas swoją miłością ugruntowując nas w wierze. Kiedy Jezus wypowiada słowa: „Nie przeminie to pokolenie, aż się wszystko stanie”, możemy mieć pewne wątpliwości co do ich autentyczności. Przecież od czasów Jezusa przeminęło wiele pokoleń. Dlaczego więc Jezus powiedział: „to pokolenie?” – pyta św. Jan Chryzostom. I odpowiada: „Powiedział to nie o ówczesnym pokoleniu, lecz o ludziach wierzących”. Dopóki Pan przyjdzie zawsze będzie pokolenie ludzi wierzących – wiara nigdy nie wygaśnie. Wiele rzeczy się wydarzy, lecz nienaruszony lud wiernych pozostanie aż do powtórnego przyjścia Pana. Jerozolima zostanie zrównana z ziemią, zginie mnóstwo ludzi, w wielu miejscach będą trzęsienia ziemi, głód, wojny, zaraza, lecz Ludu Bożego – Kościoła, nic nie poko-

na. Człowiekowi, który uwierzył i zawierzył swoje życie Bogu, nikt i nic nie jest w stanie odebrać wiary. Wiara wymaga jednak dynamizmu, rozwoju. Wynagradzanie Bożemu Sercu za grzechy poszerza nasze serca i nadaje dynamiki wzrostowi naszej miłości ku Bogu i drugiemu człowiekowi. Jak uczy nas dzisiejszy patron, św. Karol de Foucauld: „Niech jedynym naszym skarbem będzie Bóg, niech nasze serce będzie w całości skierowane ku Bogu, całe w Bogu, całe dla Boga... , dla Niego samego. (...) On ma prawo do wszystkiego, do całego naszego serca: zachowajmy je całe, w całości dla Niego samego”.

4. *Modlitwa wiernych*

Pełni ufności błagajmy miłosiernego Boga:

- Za Kościół Święty, aby wszyscy jego członkowie, prowadzeni przez papieża, biskupów i kapłanów, wytrwale przygotowywali się na powtórne przyjście Pana. *Ciebie prosimy...*
- Za rządzących państwami, aby mądrze budowali naszą doczesną rzeczywistość. *Ciebie prosimy...*
- Za tych, którzy w życiu terażniejszym doświadczają trudności, aby przy Sercu Jezusa znaleźli źródło pociechy duchowej. *Ciebie prosimy...*
- Za polecanych w tej Mszy św. – o wszelkie potrzebne łaski i Boże błogosławieństwo. *Ciebie prosimy...*
- Za zmarłych – o radość życia wiecznego w Niebie. *Ciebie prosimy...*
- Za nas, uczestniczących w tej Mszy św., abyśmy otwierając się na łaski płynące z przebitego Serca Pana Jezusa, dobrze wykorzystywali dany nam czas i wzrastali w miłości do Boga i drugiego człowieka. *Ciebie prosimy...*

Wszchemogący Boże, którego Serce jest źródłem życia i świętości, wysłuchaj naszych pokornych modlitw i umacniaj naszą nadzieję, Przez Chrystusa, Pana naszego

III. Adoracja wynagradzająca dla dorosłych

Adorujemy Cię obecnego w Najświętszym Sakramencie i prosimy Cię Panie Jezu Chryste, daj nam wrażliwość serca, abyśmy rozpoznali w znakach czasu bliskość Twego zwycięstwa, Twego panowania nad światem. Otwarte serce, otwarty umysł, zapatrzenie w przyszłość, w życie wieczne niech nas zmobilizuje do zjednoczenia się z Twoim Najświętszym Sercem.

Uczyn Panie Jezu nasze serca według Serca Twego. Jak Ty chcemy pełnić wolę Twego Ojca. Chcemy żyć miłością, której nas nauczyłeś, bo tylko ona nauczy nas stawiać Ciebie Jezu na pierwszym miejscu i miłować każdego, jak siebie samego.

Najświętsze Serce Jezusa odwieczne upragnienie świata – wlej w nasze serca pragnienie życia wiecznego i umiejętności oczekiwania na niego.

Litania do Serca Pana Jezusa

Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Jezusowemu

IV. Msza święta z udziałem dzieci

1. Wstęp do Mszy św.

Wszystko chcielibyśmy mieć na już, na wczoraj. Jesteśmy bardzo niecierpliwi. A Jezus uczy nas dziś w Swoim Słowie cierpliwości i wytrwałości. Dziękujemy dziś Panu Bogu za Jego cierpliwość do nas, bo pomimo naszych grzechów i upadków, ciągle nam przebacza i kocha nas tak samo. Pierwszy piątek jest po to, by Bogu za tę Jego miłość i cierpliwość do nas podziękować.

2. Kazanie

– Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

– *Na wieki wieków. Amen.*

– Witam Was wszystkich bardzo serdecznie w ostatni I piątek tego roku kalendarzowego. Następnym razem spotkamy się w styczniu 2024 r.

– będzie to już nowy rok kalendarzowy, ale też nowy rok liturgiczny. Chcę Wam pogratulować wierności w przychodzeniu do Pana Jezusa, wierności w wynagradzaniu Mu. Za dwa dni, w niedzielę, rozpocznie się Adwent. Czy pamiętacie co to za czas?

– *Czas przygotowania do Bożego Narodzenia.*

– Tak, to czas przed Bożym Narodzeniem, który możemy wykorzystać by się do Jezusa zbliżyć, by odkrywać Jego wielką miłość do nas. Ale zajmijmy się dzisiejszą Ewangelią. Pan Jezus zwraca nam uwagę na pewne drzewo, na jakie?

– *Na figowiec.*

– Tak, zwraca naszą uwagę na figowiec. Czy ktoś z Was jadł figi? Niektórzy jedli. Zauważmy, że tak jak my mówiliśmy, że czas upływa, że będzie nowy rok kalendarzowy i liturgiczny, tak Pan Jezus także mówi o tym, że czas upływa, że zmienia się przyroda. A nawet mówi, że przemienie ziemia i niebo. Wśród tych słów, Jezus zapewnia nas, że coś jest trwałe, niezmiennego, coś nie przemija, nie skończy się.

Posłuchajmy jeszcze raz tego zdania. „Niebo i ziemia przeminają, ale moje słowa nie przeminają”. Co nigdy nie przemienie?

– *Nie przeminają słowa Pana Jezusa.*

– Tak. Popatrzcie – Chrystus nas zapewnia, że Jego słowa nie przeminają. To jest wspaniała rzecz. Wszystko co mówi Jezus trwa! A to znaczy, że jesteśmy na zawsze bardzo kochani. Że On nigdy nas nie zostawi, bo jest wierny. Skoro Pan Jezus jest wierny i cierpliwy, a także skoro chce nas karmić swoim Słowem to myślę, że tutaj dostajemy wspaniałą

wskazówkę na ten miesiąc i na wynagradzanie Panu Jezusowi. Zajmijmy się najpierw wiernością. Co to znaczy być wiernym?

– *Wiernym to znaczy nie zdradzać, wypełniać to do czego się zobowiązało, nie poddawać się, kochać pomimo wszystko.*

– Tak. Pięknie odpowiedzieliście. Wierność jest wspaniała, ale bywa też trudna – wymagająca. Jak możemy i za kogo wynagradzać Jezusowi, gdy mówimy o wierności?

– *Możemy wynagradzać za tych, którzy zdradzają Boga, zdradzają wartości. Za tych, którzy zdradzają przyjaciół, którzy zdradzają czyjeś sekrety.*

– Macie rację, za to wszystko możemy wynagradzać. Pan Jezus jest też cierpliwy. Za co możemy Mu wygradzać, gdy mówimy o cierpliwości?

– *Za jej brak.*

– A w jakich sytuacjach nam jej brakuje?

– *Wobec innych ludzi, brakuje nam cierpliwości w nauce.*

– Kiedy jeszcze?

– *Brakuje nam cierpliwości gdy się kłócimy, gdy nie chcemy ustąpić, gdy coś jest nie po naszej myśli, gdy się nie możemy z czegoś poprawić, albo gdy coś nam nie wychodzi.*

– Popatrzmy, że starając się być wiernymi – Bogu, w modlitwie, w przyjaźni możemy wygradzać Panu Jezusowi. Podobnie jest z cierpliwością. Gdy okazujemy się łagodni, cierpliwi, gdy dajemy komuś drugą szansę, to wynagradzamy Jezusowi.

Możecie sobie wybrać, w jaki sposób chcecie swoją miłością i dobrym postępowaniem wynagradzać Jezusowi za brak wierności i cierpliwości.

A ponieważ niedługo, bo za 2 dni, rozpocznie się Adwent, to chcę Was zachęcić jeszcze do czegoś. Pan Jezus w dzisiejszej Ewangelii mówi, że o tym, że coś nie przeminie. Co nie przeminie?

– *Jezus mówi, że Jego słowa nie przeminą.*

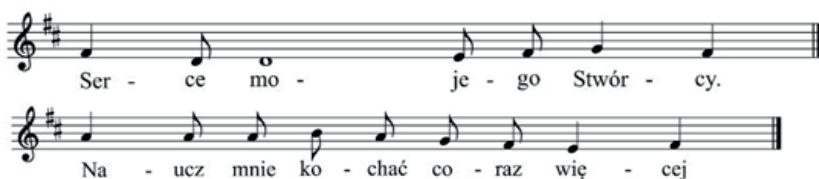
– Tak. Może warto więc w Adwencie, każdego dnia wziąć Biblię i przeczytać kilka zdań? W końcu te słowa nie przeminą. Nie przeminą też w nas. Spełnią się. Zachęcam Was i siebie do tego. Niech słowa Jezusa w nas trwają i pomagają nam kochać oraz być wiernymi i cierpliwym.

V. Adoracja wynagradzająca dla dzieci

Prośmy Pana Jezusa, który ma dla nas otwarte Serce, o dar cierpliwości.

Serce mojego Stwórcy – *naucz mnie kochać coraz więcej.*

Serce Bożego Syna

Serce dające Ducha Świętego

Serce będące pod sercem Maryi

Serce Dzieciątka Jezus

Serce posłuszne Rodzicom

Serce naszego Brata

Serce wiernego Przyjaciela

Serce najlepszego Przewodnika

Serce cierpliwego Nauczyciela

Serce Dobrego Pasterza

Serce cierpiące i zranione na krzyżu

Serce Zmartwychwstałego Pana

Serce bijące w Eucharystii

Serce przebaczące w spowiedzi świętej

Serce pełne miłości dla nas

Serce pragnące naszej świętości

Serce zawsze przy nas obecne

Serce pocieszające serca smutne
Serce pragnące naszego szczęścia

Pieśń na zakończenie:

*Sercem kocham Jezusa, sercem kocham Jezusa.
Zawsze będę Go kochał. On pierwszy ukochał mnie.*